

جمهوری

پرستگی کامل‌ها در فلسفه

فلسفه و علم

آزادی بیان و اندیشه در جوامع اسلامی سوو استفاده نموده و کم و بیش خودنگائی می‌کردند ، و با پیشوایان بزرگ اسلام مسانند امام ششم به بحث و گفتگو می‌برداختند . (۲)

ولی وجود یک چنین فکر و اندیشه در دورانهای گذشته ، به وجود مکتبی در چنین دورانها به نام مادیگری آن هم به شکل اصول مشخص و پایه‌های فکری معین ، ارتباً ندارد ، آنچه سابقه دارد ، اصل فکر مادیگری و نقی جهان ماوراء طبیعت است ، و آنچه بعداً در ظرف دو سه

مادیگری به صورت یک فکر و اندیشه ، سابقه دیرینه‌ای دارد ، و از همان زمانهای قدیم ، گروهی به صورت جزم و یقین و با به شکل تردید ، به نقی جهان غیب و ماوراء ماده برخاسته ، و وابستگی آن جهان را ، به مقام برتر ، انکار کرده‌اند و نام برخی از آن الفراد در تاریخ ممل و اقوام و تاریخ فلسفه ، به میان آمده است . و در قرآن مجید ، به وجود چنین گروه اشاره‌ای شده است (۱) و در دوران شکوفائی تمدن اسلامی ، الفراد انگشت شماری به آین نکر دامن زده واز وجود

- ۱- و قالو ان هي الاحيائنا الدنيا و مانعن ببعوثين سوره انعام آيه ۲۹ : آنان گفتند که زندگی همین زندگی ذلیلوی است و ما هرگز بار دیگر برانگیخته نمی‌شویم
- ۲- درباره مذاکرات رئیس‌نادی‌های وقت این ای الموجاه با پیشوای ششم امام صادق به کتاب «اجتیاج» ج ۲ مراجعه بفرمائید.

و حیوان را شکست.

۲- تغییر شکل نیرو که ثابت کرد که صدا، حرارت و نور، صورتهای مختلفی از یک شیء می‌باشند.

۳- کشف تکامل حیوانات، مایه شکوفائی اندیشه‌مبستگی پدیده گردید (۱) اگر «انگل» عمر بیشتری می‌کرد و از اکتشافات مهم قرن پیشتر نیز آگاه می‌شد، اصول دیگری را که جنبه کلی و بجهان شمولی دارند، و در این دور قرن کشف شده است، بر جهان پیش مارکس می‌افزود، ولی چه می‌توان کرد، نه او به چنین کاری توفيق یافت، و نه بیرون مکتب او چنین شهامت علمی داشتند که از چهارچوب اندیشه‌های او بیرون آیند، و اندیشه‌های مارکس و هنکار و هنفکر او را، وحی آسمانی تلقی نکشند، او خود را ازتهمت جمود، مطلق گرانی و مقدس اندیشیدن، کلی و دائمی نکر کردن که به دیگران نثار می‌کشند، بیرون بکشند و قادری در فضای بازدرا محیط آزاد که احتمال بدنه که انسانهای مانند مارکس و انگل ممکن است خطأکشند و اشتباه نمایند، پنهان نمی‌شند.

این اصل تازگی ندارد باهه به رفیق‌های مارکسیست پساد آور شد، این اصل بسان اصل تغییر، و حرکت

قرن پیدا شده آنهم از اینجا و آنجا، به صورت التقاطی، خود مکتب و اصول و قواعد مکتب مادیگری می‌باشد.

از این جهت با کمال صراحت اعلام می‌شود، و تاریخ فلسفه براین مطلب گواهی می‌دهد که اندیشه مادیگری از ساقه مبنی بر خود را است، ولی خود مکتب و اصول مربوط به آن، بسیار نویها و مولود همین تمدن ماشینی غرب و این-اطلاعی باشد گذاران آن، از اصول فلسفه الهی است.

گذشته از این که در برخی بحث‌ها التقاطی بودن جهان پیش مارکس را در زمینه فلسفه و تاریخ و اقتصاد، ثابت کردیم، تاریخ ورود این اصل (اصل تأثیر متقابل پدیده‌ها) بر فلسفه مارکس، گواه و شن بر التقاطی بودن مارکسیسم و فقادان اصالت آن است.

ماکسیست‌ها که تمام اصول و فروع مکتب خود را، مربوط به مارکس می‌دانند اعتراض دارند که چنین اصلی در مکتب او، وجود نداشت و اکتشافات مهم در قرن نوزدهم مایه بارور شدن دیالکتیک، و افزایش این اصل از طرف انگل، بر اصول مارکسیسم گردید این سه اکتشاف عبارتند از:

۱- کشف سلول زنده که مرزمیان گیاه

جهان چون زلف و خال و خط و ابروست
که هر چیزی به جای خوبیش نیکوست
اگر یک ذره را بروگیری از جسای
خلل باید همه عالم سرا به
همه سرگشته و یک چزو از ایشان
بسرون نهاده به از حد امکان
تو گوئی دائمآ در سیر و حبس آند
که بیوسته میان خلخ و لیساند
همه در چنین و دائم در آرام
نه آغاز یکی پیدا، نه انجام (۲)

صائب می‌گوید :

تار و بود عالم هستی، بهم بیوسته است
عالی را شاد کرد آن کن که یک دل شاد کرد
در لسلسه اسلامی بخش امت به نام
«وحدة العالم» آنگاه هن از اثبات چنین
وحدت و بیوستگی در اجزای جهان، آن
وا بر «وحدة الله العالم» گواه گرفته
و می‌گویند وحدت شخصی جهان، گواه
بر وحدت مدبر جهان می‌باشد.

فلسفه اسلامی، جهان را انسان کبیر
و انسان را، عالم صفیر، می‌دانند و
آنان در تشریع این مطلب که جهان،
انسان کبیر است، به اندازه‌ای پیش روی
کرده‌اند که مراکزی از جهان را مغز و
قلب عالم دانسته و در این مورد، بیاناتی
دارند. (۱)

۲- به گلشن راز مراجعة پرمائید در دو پیت اخیر به حرکت عمومی جهان ماده
نیز، اشاره شده است.

هیچ نوع تازگی ندارد و اصولاً، کار مهم
علوم در تمام ادوار، کشف روابط پدیده‌ها
است، و هرچه علوم در طول عمر خود
پیشرفت کرده، دایره این ارتباط وسیع تر
گشته است، چیزی که هست، انسان
ابتدائی تأثیر خورشید را در پرش چانداران
و گیاهان لعن می‌کرد، و پیشرفت علم،
تأثیر جاذبه‌های را در جذب و مدد دریا و
ارتباط تلقیح گیاهان را با حرکت حشرات،
کشف کرد.

چیزی که تاکنون علم آن را کشف
نکرده است، مسأله وسعت این ارتباط است،
هرچند از نظر فلسفه اسلامی، این ارتباط
در مجموع جهان به طور تعلیق ثابت شده
است، ولی علوم تجربی که مسائل را از
طریق تجربه تعقیب می‌کند، هرگز موفق
به کشف مقدار وسعت این همبستگی
نگردیده است

همبستگی پدیده‌ها نه تنها مورد تأثیر
حکیمان و فلاسفه اسلام است، بلکه هارفاران
روشن ضمیر در قرون گذشته اسلامی، یا
دیده دل آنرا حس کرده و احساس خود
را در قالب شعر ریخته‌اند و در این مورد
عارف بزرگ مقام اسلام، شیخ محمود
شبستری که در سال ۸۱۸ در گذشته است
چنین می‌گوید :

برداشت او از جهان این است که : جهان مجموعه‌ای است که هر جزئی از این مجموعه در دیگر اجزاء، از مردم گذارد، و از همه اثر می‌پذیرد وقتی از اوصی پرسیم که گواه شما بر این قانون فلسفی چیست فوراً من گویدم که کشف مهم در آن نوزدهم این اصل را ثابت کرده و با لامان آزمایش خاص جزئی، پشتونه این اصل است، در صورتی که بک چنین قانون فلسفی کلی، در سرتاسر جهان ماده، با این دلائل ثابت نمی‌شود.

۲- نکته دیگر این که این اصل فلسفی برگдан ایده‌نولوژی قبلی و باورهای بیش ساخته اجتماعی مارکسیسم است که در لباس فلسفی به فروش می‌رسد. زیرا این اصل یعنی اثرباری و اثربنی بری هر جزء از یک مجموعه، توجه گرسیاری از مسائل مربوط به جامعه و تاریخ در نزد مارکسیسم است. از این جهت وی کوشیده است تا برای آن بک اصل فلسفی پیدا کند.

باید توجه کرد که این اصل می‌تواند در

بالاتر از همه در قرآن مجید با آیده «قل لو کان فيهم الله الا الله لفسدنا فسبحان الله رب العرش عما يصفون» (۲) (سوره انبیاء آیده ۲۲) بر وحدت مدبر جهان استدلال شده است و باهای استدلال همان پیوستگی نظام جهان و ارتباط محکم اجزاء آن است و پیشواهان بزرگ اسلام و مفسرانی که در تفاسیر خود، معارف عقلی و فلسفی خود قرآن را تعقیب می‌کنند در تشریح برهان قرآن که در این آیده وارد شده است، پیوستگی نظام جهان را باهای برهان گرفته و به تشریح آن برداخته اند. مفسران اسلامی نه تنها، پیوستگی نظام جهان را، باهای فکری نه هم این آیده تاریخ داده اند بلکه در تفسیر آیده دیگر (۳) نیز آن را بک اصل مسلم گرفته و به تشریح آن برداخته اند.

یادآوری دو نکته

۱- نکته قابل توجه در کشف این قانون این است که مارکسیسم این اصل را به صورت بک قانون للسفی تلقی کرده و

۲- اگر در زمین و آسمان خداوند جزخدا بود جهان تباہ می‌شد، پیرامته استخدما از آنجه آنان توصیف می‌کنند.

۳- سوره مل متن آیده ۹۱ اینکه وما کان معه من اله اذَا لذهب كل الله بما خلق ولعل بعضهم على بعض : هرگز با او با خدای دیگری نیست در این صورت هر خدائی بسوی مخلوق خود می‌شتابد و برخی بر برخی برتری می‌جست.

در تشریح مفاده دو آیده و باهای فکری بر این آیده باهی کتاب شناخت صفات خدا صفحات ۸۵-۸۶ مراجعت بفرمائید

مجموعه این بیوستگی کلی، هر پدیده‌ای، در
حالی که معلوم علت معینی است در رابطه
ای دیگر، نقش علی را بازی می‌کند موجب
پیدایش معلوم جدیدی می‌شود؛ مثلاً تبخر
آب در پایا و رود خانه‌ها در اثر تابش آفتاب
موجب تشکیل ابر می‌شود که ابر نیز به
نوبه خود، علت پیدایش باران و آهاری
زمین ویرآب شدن (رودخانه‌ها) می‌گردد.

تأثیر متقابل اشیاء و پدیده‌ها، در این نیز
تظاهر می‌نماید که علت و معلوم جای خود
را عوض می‌کند، یعنی علت تبدیل به معلوم
و معلوم تبدیل به علت می‌شود (۱)

اشتباه ایشان در همین جمله اخیر است
یعنی علت، تبدیل به معلوم و معلوم تبدیل
به علت می‌شود زیرا هیچ گاه چنین کاری
امکان پذیر نیست و در مرور مثال، فرد با
کلی مایه اشتباه نویسنده شده است، زیرا
آبی که مایه تشکیل ابرها گردد، غیر آن
آبی است که در مایه بلاران در رودخانه‌ها به
جزیان انتاده است از آنچه که هر دو فرد زیر
عنوان «آب» قرار دارند، وی تصور کرده
است که آب رود خانه کاهی علت و کاهی
معلوم می‌گردد.

و به تعبیر روش‌تر؛ در اینجا یک شخصی در
سر زبان تحت عمل و شرائط جوی خود نمایی
می‌کند، نخست به صورت آبرو دخانه می‌سیزد
به صورت توده‌ایها، آنگاه به صورت آب
و در این مورد، مسئله علت و معلوم مطرح

مجموعه این بیوستگی که اجزاء آن به عوی
بن خود در ارتباخته، صادق و حاکم باشد
ولی در علت و معلوم حقیقتی هرگز صادق
نیست، زیرا هیچ گاه، معلوم نمی‌تواند
در علت اثریکذار، بلکه بیوسته، علت
اثرگذار بوده و معلوم اثریکذیر خواهد
بود.

کسانی که این اصل را آنقدر کنی می‌بینند
که حتی علت و معلوم واقعی را نیز می‌خواهند
در بروش این اصل، در آورند از معنی واقعی
علت (هستی‌پخش) و معلوم (هستی پذیر)
غفلت کرده و چشم به مجموعه هائی دوخته
آنکه میان اجزاء آن، ارتباط میکالیکی یا
ارگانیکی برقرار است.

به عبارت دیگر، در واحد منعی یا واحد
طبیعی این مسئلله کاملاً صحیح است چه بسا
شمای از چیزی اثرپذیرد، آنگاه در خود
آن شیء نیاز اثرگذار و لی در علت واقعی
و معلوم حقیقتی که در دو درجه از وجود
قراردارند در عین ارتباط، هرگز علت از
معلوم اثرپذیر نشوند و معلوم نیز در علت اثر
نخواهد گذارد.

آیا علت به معلوم و معلوم به علت
تبدیل می‌شود؟
برخی از نویسنده‌گان مار کسیست در
توجهی این اصل دچار لغزشی شده است که
توجه شمارا به آن جلب می‌کنیم وی
می‌نویسد:

فنازیه اسلام

فنازیه حدادی و حضیری

۱) ایران کشور توحید و کانون وحدت

۲) روحیه قوی ارتش ایران

طرح و گفتگو نباید و ملت مسلمان بعدی از رشد و تکامل رسیده باشند که جز به اسلام و تر آن و فضیلت بهموضع دیگری نیاند بیشند ولی با کمال تاسف از طرف سردمداران حکومت بعث عراق مسئله نژاد و تیار و انتشار بیش از هر مسئله دیگر تکیه کلام بود ..

سردمداران حکومت ناشیستی بعث عراق با مفاهیم تهی از اسلام بیش از هر مسئله دیگر به مسئله نژاد و قومیت و ملیت تکیه می کنند و بذینویسیه اعلام میدارند که در منطق آنان همانند دوران جاهلیت، ارزش متعالی تر و پر اهمیت تر از نژاد و تیار مطرح نیست و از همین دیدگاه است که به مسلمانان ایران تهمت نیاکان و اجداد را می بندند چون از کوزه همان تراوید که در

در الدلس نماز جماعت شود به در فادسیه چون که زخونها و خونکنندگان در پشت خط جبهه و برامون بیکار سرنوشت ساز و نبرد خونین و باطل ایران و عراق علاوه بر مسائل حقوقی و نظامی و سیاسی و گذشته از خسارات و تلفات طرفین، مسائلی نیز مطرح است که از دیدگاه علمی و اجتماعی قابل مطالعه و بررسی و آموختنده است که به چند مورد آن اشاره میگردد ...

۱ - طرح مسئله نژاد
النثار می رلت و امید آن بود که در گردن ۱۵ هجرت بس از ۱۵ گردن از طلوع اسلام و تابیخ انوار تعالیم ارزشیه آن در بهنه مناطق جنگی هر دو طرف دیگر مسئله نژاد و آباء و اجداد اصلان قابل

او است .

مسئله انتخابه نسب در میان اعراب تاریخ را نج و سرگفت جالبی دارد تازه اگر آنان آباء و اجداد درست و حسای داشتند باز هم عیب نداشت هر آنچه بگویند ولی در تاریخ عرب پدران و نیاکانی راجع به این حضرات یاوه گو به ثبت رسیده است که در برابر بتهای گرفته کردند که گاهی کلها و مواد آن بجا آب از بول وادر او فراهم می گشت و هنگام گرسنگی آنها را میل می کردند ... که نقل اینگونه مطالب دور از ادب و نزاکت قلم اسلامی است تکیه بر نژاد علاوه بر خسارات معنوی و فرهنگی امتحان خود را هم داده است و خود یکی از عوامل بزرگ شکست اعراب در جنگ با اشغالگر قدس نیز بوده است ولی چه می توان کرد باز هنوز که هنوز است بازدست از این پندار موهوم و نداشته اند و نخواهند برد اشت چون نخوت و خورور چاهلمت هنوز از دماغ آنان بیرون نرفته است .

آنروز در جنگ ۱۹۶۷ یکی از روسای جمهوری یک کشور بزرگ اسلامی در نطق التناحیه ای که مکرراز رادیوهای کشورهای عربی پخش می گشت این چنین آغاز سعن میگرد ...

« باسم العربية الخالدة ، تحييةعروبة لكل عرب حر » به نام نامی نژاد عربیت جاودائی که تعیت هر عرب آزادمنشی است که از خود سر مهدده ..

او بی آنکه نامی از خدا و قرآن و پیامبر و مکتب برده باشد با این شعار جاهل آغاز سعن من کرد و توجه اش آنکه شد که تمام مسلمانان جهان را نیز سرانکند و شرمسار و زیر سلطه قرار داد .
مسئله نژاد و انتخاب به ملیت و قومیت آنها در تاریخ پس از حکومتهای عربی ریشه دوائله است که یکی از نویسندهای کان وابسته به حکومت در کتابی که درباره « قضاای ممالک عربی » نگاشته است عنصر نژاد پوشی را در بر اساس مذهب و مکتب معرفی نمی کند جائی که می گوید : « عربیت نزدما ناسیونالیست های عرب اعم از مسیحی و مسلمان ، دین ما است چه آنکه عربیت پیش از اسلام و پیش از مسیحیت بوجود آمده است ... یا نویسنده عرب دیگری به نام عمر فاخوری در کتابی که درباره چگونگی نهفت عرب تالیف گرده است تنها راه چاره آزادی عرب را چنگ زدن به رشته نژاد برستی تجویز فرموده است جائی که می گوید : عرب قادر به نهضتی نخواهد بود مگر اینکه عربیت را سرچشمه دیانت خود کار دهد و به آن ، آنها تمکن چوید که مسلمانان باقی آن ، مسیحیان کاتولیک به انجیل و پروتستانت به تعالیم « لوگر » و لراسه به مکتب روسو تمکن جسته اند ... (۱)

۱- علی ناصر الدین در کتاب قضیه العرب ص ۲۸

با استفاده از این پندار موهومی و تز
خاط است که یهودی صهیونیستی مانند
مشل علق از زمینهای امکانات موجود
بهره جویی جسته است و اساس تعالیم و
رهنمودهای خود را برای همها استوار ساخته
است و مکتب ناسیونالیستی منهای مذهب
خود را رواج داده است بعدی که سبل
و الگوی عملی حزب ثبت عراق قرار
گرفته است ... در برای این اباضیل و
خرسات و پاوه گوئیها - جای نهایت
خوشوقی و مبارکات است که در تمام اعلامیه ها
و پیامهای نیروهای مسلح ایران کوچکترین
تفاوت به نسبت و تبار وجود نداشته است.
و از این رو قطعی است که پیروزی نهانی
نصیب روزمند گان تهرمان و مسلمان ایران
خواهد بود چون هدف و آرمان آنان متعالی
است و پشتونه جنگ هم هدف و آرمان و
اوایله مکتبی و مقدس است ...

روزمند گان مسلمان ایران تنها به عنوان
کسب فادریه اسلام و به عنوان دفع تجاوز
اهرار و دفاع از میهن اسلامی و خانه و
کاشانه خود جنگیدند آرای آنان تنها بعنوان
حفظ قرآن و مذهب جنگیدند و بر اساس
ایمان و قرآن و به پیروی از مکتب محمد
(ص) و علی (ع) و حسن (ع) در مکتب آزادی
پیغمبر حسین (ع) و دیگر شهیدان راه اسلام
روزمند و پیروزی پدست آوردهند ولی
بعشهای مادی و ملحد بر اساس مادیت و
قویمت در فادریه صدام و علق جنگیدند
زمی تباهم و خسران ا

جانبازان ایران با توجه به آرمان مکتب
متعالی اسلام از هم وجودیت و کیان کشور
اسلامی و انقلاب عزیز الله حمایت داشتند
نه بر اساس تصرف خالک مدان و بصره و نینوی
با آنکه بر آنان بسیار طیبی و آسان بود که
مسئله خاک و سرزمینهای اشغالی مدان
بصره، ایوان کسری و بغداد را مطرح سازند.
ولی تنها آنچه از شر متعالی داشت انقلاب و
مکتب و آرمان و هدف بود که در آن صورت از
دید گام آنان زمین و خاک هم تأمین بود دیگر هیچ
ندز مین نه آنرا خیر به موهومات و نه خیره ...
چون، همکان میدانند که حب الوطن
من الایمان و حرامت از آب و خاک وطن در
سرلوحة برنامه های ایمان و اسلام قرار
دارد.

* * *

۴- ایران کشور توحید و کانون

و حادث

در شرعاً لعلی که انقلاب اصلی اسلامی
ایران در حرکت تکاملی خود، بسوی رهانی
از بندھای استعمار و استبداد قدرتھای بزرگ
غرب و شرق پیش می رفت و ملت تهرمان ایران
بادادن هزاران فرد شهید و هزاران مغلوب
و مجرروح می خواست سرنوشت زندگی و
سیاست کشور خویش را خود تعیین کندست
نشاند گان و نوکران بی مفرز و سرمه
قدرتھای بزرگ بالهای از مکتب الله
اشتراع و مادیگری آلت دست قرار گر
و خواستند منع و سدراء انقلاب گردند و

چند بالاخن و انگشت و دندان .

ملت مسلمان و انقلابی ایران با یک حرکت قاطع ضمن تایید موضع قاطع رهبری عالیقدر انقلاب در دفاع از مرزهای کشور آمادگی کامل نشان دادند و به جهانیان اعلام داشتند دفاع از هریم کشور را دفاع از انقلاب و اصالت مکتب تلقی می کشند و با تمام ذرات وجود و هستی خود از آن حمایت می نمایند و عملاتات کردند که ملت رزمnde و انقلابی ایران در این بیکار سرنوشت ساز آمادگی هر نوع فدایکاری و ایثار را دارند و همانند مری بازان صدر اسلام بالامکانات محدود خود در برآور قدرتها و مستمکران و نوکران بی مفزوآلت دستی مانند صدام و ملوك طواهیتی : مانند ملک حسین ، ملک حسن ، ملک خالد و دیگر پادشاهان بی تاج و تخت شیخ نشین ها مبارزه خواهند کرد تا حکومت را مخصوص خدا کنند و قوانین خدارا به نفع مستضعفان جهان اجر اینها بند تاروزی که حکومت مستضعفان به حکومت الهی ولی عصر (عج) بیوند داده شود ...

۳- روحیه قوی ارش

نکته ای که در این بیکار سرنوشت ساز هر کز نمی توان فراموشیا مورد خلیل ترار داد روح شهامت و شجاعت ، ایمان الوی و استوار ، اراده آهینه و پایداری و ایستادگی ارش و القدرا ایران نیروهای مسلح ، عقابهای هوانی ، شهابهای آسمانی ، رعدوبرق و صاعقه های زمینی بود که جهانیان را در

با بهانه های بوج وواهی به حریم مقدس بیشه شیران و جوانمردان تهدی و تجاوز ، روادارند با سلاحهایی که باشد به قلب دشمن مشترک مسلمانان نشان گرفته شود به مرزها و قلب کشور اسلامی که کانون مشتعل توحید والگوی وحدت اسلامی است بپوش آورند آن هم در ماهی که مشرکان و مردم جاهلیت هم حرمت آنرا هاس میداشتند .

آنان با الهام از مکتب مادیگری و سهیونی میشل عفلق و با استفاده از جو مصنوعی و محیط کاذبی که فراریان از عدل و قسط اسلامی در عراق ایجاد کرده تصور نمودند که ملت رزمnde ایران در غصه و نارسانی بسر می بردند خالل از اینکه ارش مسلمان ایران ، پامداران ، نیروهای مسلح و مردم غیورو و مبارز به الهام از مکتب سرخ علوی با کمال قدرت و شهامت مبارزه و دفاع خواهند کرد و همیشه کلام الهام بخش علی (ع) را مدنظر دارند .

جائی که به سهاه اسلام در بر ابر سهاه کفر و نفاق معاویه می فرماید :

«اغزوهم قبل ان بفزوکم» با آنان به - جنگبر دازد بیش از آنکه آنان جنگ آغاز ند و از میهن دفاع کنید رزمnde گان انقلابی ایران این خالل گیری و شبیه خون و جسارت را جسارت و تهدی به انقلاب مقدس خود تلقی می کنند آنرا آنرا عزیز تر و گرامی تراز هر عزیز خود میدانند آنرا این جسارت را نی جواب نگذاشتند و با ایمان و عزم آهینه از حدود و ثور میهن و خانه و کاشانه خود دفاع جانانه نمودند هر

بیت و حیرت فروبرده است، ارتش با کمال
ولاذاری و اخلاص و ایمان در جبهه های
جنگ با دشمنان اسلام می جنگند.
این ابر مردان تاریخ، پاوه گوئیهاي
کرواههاي به اصطلاح خدا مهر بالست خلق
و ندائی را که در مورد احلال ارتش
در سر می بپورانند یا اخلال در سلسه
مراتب نظامی را پیشنهاد می کردند با
هوشیاری و آگاهی امام امت و رهبر عظیم
الشأن انقلاب جائی که فرمودند:

پیهه از صفحه ۹

و گرسنگی و نقصان دارانی و نفوس و میوه ها می آزمائیم و به افراد با استقامت بشارت بده.
مشکلات و دشواریها بسان کوره ای است که به آهن، صلابت واستقامت می بخشد،
انسان نیز در کوره حوادث و مشکلات، بر قدرت و نیرومند میگردد و قادر به شکستن موائع
سرمه زندگی و سعادت خود می شود.

وقتی شخصی از امام هشتم از حقیقت آزمایش های الهی سوال می کند و درخواست
می نماید که آیه «احسِبَ النَّاسُ أَنْ يَعْرَفُوا ... رَا تَسْبِيرَ نَمَاءِدَ وَحَقِيقَتَ لَقَنَةِ رَأْكَهِ» در
این آیه آمده است روشن سازد، امام در پاسخ او می فرماید: «يَفْتَنُونَ كَمَا يَفْتَنُ الْأَذْهَبَ
يَخْلُصُونَ كَمَا يَخْلُصُ الْأَذْهَبَ» (۱) انسانها بسان طلاها در بوته آزمایش قرار می کیرند
ومانند طلا که از دیگر فلزهای مخلوط جدا می شود آنان نیز با کوپیر استه می شوند.
ادامه دارد

۱- کافی جلد اول ص ۳۹۰

علی (ع) فرمود:

أَلْجَهَادُ، عِزَّاً لِإِسْلَامٍ (نهج البلاغه ص ۸۳۱)

مبا رزه وجها ددر را خدا موجب عزت و سرا فرا زیا سلام است
امیر مومنان (ع) فرمود:
بِمَا دِرْوَاجَهَا دَعَدُوكُمْ

به مبا رزه و جنگ بر دشمنان پیشی گیرید
(نهج البلاغه ص ۸۳۱)

الْخَبَرُ جَمِيعُ الْمُلْكَاتِ

۲۵۰ پرسی فرمایش دارمغرب (مراکش)

چهاردهم تیر سیاست حکومت نظامی در سر کار می‌آید ۱۹

کارشناسان اقتصادی بین‌المللی می‌گویند: قدرت خرید مردم مغرب، عموماً کاهش یافته است.

بطوری که از ۱۸ میلیون نفر مردم مغرب ۷ میلیون نفر آن در بائین ترین سطح زندگی بصری برند و چون شور و حمامه‌ای را که راه بیهائی «سبز» در سال ۱۹۷۵ ایجاد کرده بود، دارد فروکش می‌کند، لذا کنون ملک حسن نیاز به بانه و وسیله‌ای دارد که در بر تو آن، بتواند احسامات مردم را به امنی وحدت ملی به می‌جان آورد، بنابراین او فکر کرده که برای چهاره کار، ملت را بهای صندوق‌های هم‌پرسی فراخواند، با توجه به اینکه ملت جز پاسخ: «آری» نمی‌تواند بدهد ا

ناگفته بسیار است که نتایج همه پرسی

ملک حسن دوم طی بهامی که از کاخ سلطنتی فرستاد، ملت مغرب (مراکش) را ستود و گفت: «ملت من «از رو شد فکری و احساس مسئولیت» برخوردار است زیرا طی پیک هم‌پرسی به نسبت ۰،۹۹ ر. باقانوئی بودن سن ولی‌عهد ۱۶ ساله است موافقت کرده‌اند، قیلاً سن قانونی برای ولی‌عهد ۱۸ سال بود و می‌بایست بعذای دو سال به ولی‌عهدی منصوب شود. همه پرسی دیگری نیز در مغرب به عمل آمد که بمنظور تجدید مدت نمایندگی مجلس از چهار سال به شش سال بود.

ملت مغرب هنوزهم انگیزه واقعی این دو همه پرسی را نمی‌دانند ولی به تظر می‌رسد انگیزه اصلی که همه بحث‌ها در اطراف آن دور می‌زند، وضع اقتصادی و اجتماعی این کشور است که در بدترین شرایط قرار داردند.

تعداد ناچیز، ، ، ۰، ۰، ۰ تراست ولی سر انجام تعداد مخالفان به تعداد ناچیز، ۰، ۱۹۰۰ تقریباً بیشتر است این مخالفان های اخیر واقعیت این است که مخالفان های اخیر ملک حسن ، با وجود آنکه لحن همیشگی در آن بکار رفته بود ، شورو احساسات مردم را بر نیازگویی و اعلیحضرت ملک ا در میدان تنهایانند . او، به عمق مشکلاتی که ملت با آن رو برو است ، تبرده است ، ملتی که نسبت ای پسادی در میان آنان بیش از ۷۰٪ را دارد و آنچه حقیقتاً برای هر یک از آنان بیش از داشتایی کاخ سلطنتی اهمیت دارد این است که مزدھر ساخت کار آنان از ۵۰ فنیکا (واحد بولن مغرب) تجاوز نمی کند و نسبت بکاری به میزان ۲۰٪ را رسیده است ۱۹ (مجله الرائد نشریه مرکز اسلامی در آخون شماره ۴۵)

اورن رهبر کودتا چیان میکوشد تماز ملی گرانی بعنوان حریمی علیه گسترش اسلام انقلابی در میان ملت ترکیه پهله جوید و ملیت را در برایر اسلامیت علم نمایید

براین اساس ابتداء میباشد اوضاع داخلی ترکیه را قبل از کودتا و ضرورت حاکمیت ارتش را بطور اجمال مورد بررسی قرار دهیم تا به تحلیل در مورد اهداف امپریالیسم در ترکیه دست بایم . ترکیه کشوریست که عضویت در پیمان ناتورا بر حفظ منافع امپریالیسم در جهان خصوصاً در منطقه پذیرفته است . وابستگی ترکیه به ناتو هزینه نگهداری پک میباشد سرباز و

پشاپیش معلوم و دولت موظف بود که در هر حال آرای موافق مورد نظر را از صندوقها برخوند بیاورد و در این شرائط ، پیداست که هر کس رأی موافق داد ، از پیشگامان وحدت ملی است و هر کس مخالفت کرد از جر کله « ملت » خارج است .

در جریان همه بررسی ، تلویزیون مغرب سیاست کامل به برنامه های خود از وودتا به این وسیله انکار ملت را تخدیر و آماده دادن رأی موافق سازد و به لاصله دو ساخت از یابان همه بررسی ، نتایج آن اعلام گردید . ۱ نیجه عالی بود : ۹۷٪ را مردم شرکت کرده و ۹٪ را شرکت کنندگان رای موافق داده بودند ۱

البته خبر گزاری مغرب دسته گلی به آب داد و ابتدا اعلام کرد که فقط ۷۷٪ مردم در همه بررسی شرکت کرده و تعداد مخالفان

سیاستهای امپریالیستی خصوصاً در سالهای اخیر نشان داده است که امریکا از هیچگونه اندامی جهت حلظ و تأمین منافع خود در کشورهای تحت سلطه ، با کمی ندارد ولی تنها چیزی که تعجب همگان را درقبال کودتای ترکیه برانگیخته و قوع کودتا در کشور سر تابا وابسته است که جناح های چپ و راست آن هر دو در خط امریکا میباشند ..

اين کشور راتشكيل ميدهدند در شهرهای خود، تصویرهایی از امام خمینی را به دیوارها نصب کرده‌اند و بهره‌بری وی پایبندند. بیوند توده‌شیعه و سی‌ترک بالانقلاب ایران و بهره‌بری قاطعیش، لرزه براندام امیریالیسم الکنده است.

قيمات های مستمر در منطقه

هزمان باعیین ترشدن مبارزات خود امیریالیستی در ایران شاهد قیامها و حرکت‌های اصلی ملتهای تحت استعمار امریکای لاتین عربستان - عراق - الماقستان - کشورهای خلیج فارس در منطقه هستیم سیاستهای تعلولات - جهانی نشانگر این نکته است که رشد توده‌های مستضعف، سرانجام سلطه مستکبران را به نابودی خواهد کشانید.

این قیامهای مستمر، امیریالیسم جهانی را به راس و وحشت انداخته است از این رو امریکا که می‌دید دولت‌هایم پند دست راستی دمیرل، دیگر نمیتواند منافقی را بخوبی حراست نماید جای او را یا مهراهای نظامی و فاشیست، عوض نمود تا باتفاق ناشیش در منطقه بتواند به مقابله با جوهر این قیامها برسیزد.

شیوه‌ایی که کودتاگران ترک برای مقابله با انقلاب ایران اتفاذه خواهند کرد، در مواضعشان بخوبی آشکار است چرا که حکومت نظامی در ترکیه، چهارمین بخود گرفته و رهبر کودتای آن در هیام خود از آناترک تجلیل بعمل آورده و بخش مهمی از

شبہ نظامی، گرفتاریهای اقتصادی و اجتماعی را در این کشور به مرأه داشته است او ضایع بدان اقتصادی، گرانی، بیکاری و تصور و ناآرامیهای سیاسی در ترکیه از مینه را برای حضور هرچه بیشتر آمریکا را هم ساخته است چنانکه سیل و امهای چند میلیونی از سوی امیریالیسم آمریکا و هم‌بیمانان اروپائیش بسوی این کشور سازیر گشته بود.

در زمینه سیاست خارجی، رابطه با کشور صهیونیستی اسرائیل، تنها نمونه‌ای از فرمانبرداری رژیم ترکیه از سیاستهای امیریالیستی است چرا که تداوم رابطه با اسرائیل از سوی کشوری که ۹۹٪ مردم آن‌مسلمان هستند نشانگر رهایی از استعمار و استثمار است. قبل از کودتا در این کشور شاهد یک جنبش اسلامی و برپائی تظاهراتی بر ضد رژیم اشغالگر قدس، اعتراض به غیر مذهبی بودن قانون اساسی و به آتش کشیدن برچمهای آمریکا و اسرائیل و شور وی بوده‌ایم.

حزب سلامت ملی قبل از توضع کودتا وزیر امور خارجه و استهضاح نمود و همین امر موجب برکاری وی گردید.

این جریان اسلامی، سیاست خارجی ترکیه را بخاطر علاقمندیش به پیوستن به جامعه اقتصادی اروپا، امتناع از قطع رابطه با رژیم اشغالگر قدس و عدم حمایت از انقلاب اسلامی ایران، مورد سرزنش قرارداد.

اقلیت شیعه ترک که ۱۰٪ جمعیت

حکومت نظامی در ترکیه تنها آماده سازی بازوی سیاسی نظامی برای تحقق اهداف شوم امیریالیسم است. آخرین اخبار از ترکیه کودتا زده نشانگر آنست که در قلسرو این کودتاگران خدار تجاع، فاشیسم نایه انکنده واولین قدمها تعطیل مجلس و منوعیت کامل فعالیت گروههای سیاسی و بخصوص مسلمانان، و دستگیری دسته جمعی گروهی از رهبران سیاسی قدمهای بعدیست و علت آن اینست که اینها میتوانند تاحدی از دیکتاتوری حکومت پکاهند .

(تلخیص از کیهان شماره ۱۱۰۶۳)

سختان خود را به بزرگداشت از پان تر کیسم اختصاص داده است اورن رهبر کودتاچیان سعی دارد تا پیغمبر خود را بعنوان ناجی تر کیه بمردم این کشور بقولاند ا برای این کار پس از کودتا از تیرآلات رکدیدن میکنند تا لر کرائی خود را پایبات اورن میکوشد تا از ملی گرائی بعنوان حریبه ای علیه کسریش اسلام انقلابی در میان ملت ترکیه بهره جوید و ملیت را دربرابر اسلامیت علم نماید تا به این ترتیب بار دیگر توطنده کشی فی راکه در درون ایران بعلت بار عظیم مکتبی انقلابیان باشکست مواجه گشت در ترکیه بیاز ماید .

ضایعه اسنفنا

پژوهشگاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی

در تاریخ ۲۱/۷/۵۹ مجله مکتب اسلام یکی از صمیمی ترین همکاران خود را از دست داد، همه کسانی که با مجله مکتب اسلام سروکار داشته اند با نام جناب آقا محمدحسین احسن آشنا بودند، ایشان علاوه بر اینکه سالیان در ازی منشی مخصوص و مورد شوق مرحوم آیت ... العظمی بروجردی رحمه الله علیه بود و خدمات قابل ملاحظه ای بیشتر نداشت، به حوزه علمیه قم نمود. پس از وفات آن مرجع بزرگ، سرپرستی دفتر نشر مجله مکتب اسلام را پذیرفت و با پشتکار کم تظیر و بنظم و اماست وظایف خود را در دفتر این مجله، انجام میدارد.

ما فقدان این مردا روزنده را به فرزندان و تما مفا میل آشمرحوم وجا مده روحانیت تسلیت عرف میکنیم .

علی‌اکبر حسni

کفرهای قاتل سقط جنین و و تلفت انسان

در بحث کفرهای نقدی معنای «دیه» و میزان آن در قتل، روشن شد و خاطر-
نشان گردید که دیه، در کجا بالاصاله واجب است و در کجا منوط به رضایت طرفین
می‌باشد.

اسلام ارزش خاصی برای انسان قائل شده و حتی مرده انسان مسلمان، احترام ویژه‌ای
دارد و توهین به آن علاوه بر اینکه گناه و حرام است، در بسیاری از موارد دیه و
جریمه، نیز دارد و مهمتر از آن، حرمت سقط جنین و جریمه‌های سنگینی است که
اسلام برای آن قائل شده است و این نشانگر آنست که اسلام برای «جنین» ارزشی
برابر با یک انسان کامل قائل است، و از همان آغاز تکون جنین و در آستانه داخل
شدن در مراحل انسانی، حکم و مقررات ویژه‌ای، برای آن وضع کرده است که به
بروز دیه سقط و نابودی جنین و سیس بدینه اعضاء و جوارح انسانها از دیدگاه فقه
قوانین کیفری اسلام می‌بردازیم.

کیفر نابودی جنین:

اگر انسان، کاری کند که در اثر آن زن حامله (مسلمان) سقط جنین کند و یاخودزن
موجب سقط و کشتن جنین خویش گردد، علاوه بر اینکه گشاده بزرگی مرتکب
شده است، باید دیه و خوبیهای آنرا به ورثه جنین بپردازد، و غالباً توجه اینکه اگر

خود زن سبب سقط جنین شده باشد باید دیه را به همان ورثه جنین برداخت ولی با آنکه خودش هم مادر و وارث جنین است، سهمی از این میراث ندارد.

میزان دیه جنین

میزان دیه سقط جنین بستگی به مراحل تكون جنین دارد و همانگونه که در روایات ما آمده است شرح زیر میباشد:

- ۱- جنین سقط شده اگر تازه منعقد شده باشد و هنوز نطفه است؛ ۵۰ مثقال شرعی طلا است (۱)
- ۲- علله یعنی جنین از مراحل نطفه‌ای گذشته و تبدیل به خون بسته شده باشد؛ ۴۰ مثقال طلا
- ۳- مضیقه یعنی جنین بصورت گوشت‌های پاره‌باره در آمده باشد؛ ۳۰ مثقال طلا
- ۴- استخوان بندی جنین نمایان شده باشد؛ ۲۰ مثقال طلا
- ۵- اگر علاوه بر استخوان بندی، گوشت نیز بر روی آن، روئیده باشد؛ ۱۰۰ مثقال طلا
- ۶- جنین کامل شده‌ایکه علاوه بر استخوان بندی و گوشت، روح نیز در اودمیده باشد، دیه کامل لازم است (۲)

کیفرهای نقدي اعضاء و جوارح انسان

برای روشن شدن کیفرهای نقدي اعضاء و جوارح انسان میتوانیم این اعضاء را بر حسب اهمیت و تفاوت در دیه و کیفر به چهار قسم تقسیم نمائیم.

- الف - اعضاي که در بدن تک و منحصر بفرد است و مشابه در بدن ندارد، همانند بیشی، صلب، مجاوري ادرار و بول و خايط، بوست، موی سر، صورت و ...
 - ب - اعضاي که در بدن بصورت زوج وجود داشت، مثل: دستها، پاهای، چشمها، گوشها، لبها، ابروها، پستانها و ...
 - ج - اعضاي که در بدن چهار عدد از آنها وجود دارد، مثل: پلکها و ...
 - د - اعضاي که در بدن ده عدد از آنها وجود دارد، مثل، انگشت‌های دست و انگشت‌های پا ...
- در فقه جامع و گسترده و ژرفنگر اسلام، برای ضربه زدن به هر یک از اعضاء،

-
- مثقال شرعی معادل ۱۸ نخود طلای خالص می‌باشد.
 - این مقدار دیه از مضمون روایاتی که لار کتب معتبر فقه و حدیث در باب دیه جنین آمده است، استفاده شده است. رجوع شود به فروع کافی برروایت مفصلی از امیر مؤمنان (ع) در این زمینه.

بمناسبت اهمیت و منافع و نقشی که در حیات و زندگی با کمال وجود و حتی حفظ ظاهر آدمی دارد، کیفرهای مناسی مقرر شده است. تا جائی که برای نابودی برخی از این کمالات و عوامل حیات، مثل: حواس پنجگانه، دیه و کیفر کامل وضع گردیده است یعنی اگر کسی حس بینائی، چشائی (ذائقه) شنوائی، بویائی (شمایه) با گویای انسان را تلف نماید باید دیده ای برابر با دیه کامل قتل یک انسان بوده باشد و نیز اگر کاری کند که عقل کسی، زایل شود و بالهم و شعور انسانی را سلب نماید و دیوانه اش کند، باید دیه کامل بوده باشد. زیرا نابودی اینگونه کمالات کمتر از نابودی یک انسان نیست و ای بسانسان فائد شعور پایکی از حواس پنجگانه بمنزله مرده متعرکی می باشد و جانی که این عمل رادر حق او رواداشته است گوئی اورا کشته است و شارع مقدس برای جوان و تلاطفی این کار نیز توجه و تنبه به ارزش انسانی و جلوگیری از رفتار نی رویه انسانها و نیز احیاء حس مسئولیت بشر دربرابر اعضاء حیاتی انسان چنین جزیمه ای قائل شده است. و اهمین متناسبت می اینهم اگر کسی کاری کند که تدرت تولید مثل و نزدیکی و آمیزش را از انسانی بگیرد، همین مبلغ دیه کامل، را باید برداخت نماید ا

میزان دیه اعضاء

نخست خاطرنشان می شود که بطور کلی آن قسمت از اعضاء بدن انسان که جلت و زوج آفریده شده است خونها و دیه هردوی آنها در صورت نابودی دیه کامل است و دیده یکی از آنها نصف دیه کامل می باشد. (۲) و آنچه که تک آفریده شده در صورت نابودی خود آن بمانافع آن، باید دیه کامل بوده باشد. میزان دیه اعضاء انسانی و مطالعات فرسی به دلایل آن نباشد در تمام آن موارد فلسفه اسلامی معین و مقرر نشده باشند یا دسترسی خبره متابه التفاوت و میزان زیان و تساوت قیمت صحیح و معیوب تعیین و برداخت میگردد.

اکنون میزان دیه سایر اعضاء را بهان می کنیم.

۳- جز ابروها و بستانهای مرد، به کتب للهی شیعه و نیز به کتاب بدایۃ المحتهج ۷

ص ۳۱۵ مراجعه شود.

دیه چشم

۱ - اگر کسی موجب کوری چشم کسی شود و هردو چشم او را کور سازد باید دید کامل بردادزد . و اگر يك چشم کسی را کور کند . نصف دیه قتل يك انسان را باید برداخت نماید .

دیه بینی

۲ - برای قطع بین انسان و بالقطع نرمه بینی دیه کامل واجب است و در موارد دیگر که باعث صدمه بیکنی از دو سوراخ بینی و یا خود بینی گردد ، بهمان مناسب دیه اش لوق می کند .

دیه گوش

اگر باعث قطع گوشهاي کسی شود و نیز باعث کری گردد دیه کامل واجب است و با قطع یا کری يك گوش نصف دیه لازم میشود . و اگر نرمه گوشهاي کسی واقعیم سازد $\frac{1}{3}$ دیه کامل را باید بردادزد .

دیه قطع زبان

اگر زبان انسانی را ببردیا کسی که می توانست صحیح بخن بگوید موجب سلب تکلم او شود به برداخت دیه کامل معکوم میگردد و اگر موجب سلب سخن گفتن انسان الکن (بخن کسی زبانش لکت دارد و می گیرد) شود $\frac{1}{3}$ دیه لازم است . (۳) و نیز اگر طوری صدمه بزند که سخن گو ، نسبت بهر یك از حروف بیست هشت گانه صدمه بینند ، دیه واجب از يك بیست و هشت تا مقداری که صدمه زده است مقرر گردیده است و نسبت بهر آنها ز از تکلم حروفي که ازا سلب کرده است باید دیه پندهد !!

دیه دندانها

میدانیم که انسان سالم و بطور طبیعی دارای ۲۸ دندان است که دوازده دندان در جلو که شش عدد در فک پهائین و شش عدد دیگر در فک بالا قرار دارد و دیه هر يك از این دوازده دندان پنجاه مثقال شرعی طلای خالص است و شانزده عدد دندان در قسمت عقب دهان در طریقین فک بالا و پهائین قرار دارند که برای شکستن هر يك از آنها باید ۲۵ مثقال شرعی طلای خالص بردادزد .

دیه قطع لبها

اگر تمام لبهای کسی را ببرد ، باید دیه کامل قتل انسان را بردادزد ولی برای تابودی

هر یک از لبها نصف دیه برداخت میشود گرچه برای قطع لب هائین ، برخی از مراجع و فقهاء تا ... عدینار یعنی ۰۰۰ مثقال طلانو شته اند . چون سبب نگهداری خدا و آب می باشد . (۵)

اگر لبها را طوری بشکانند که دندانها پیدا شود $\frac{1}{3}$ دیه کامل واجب میشود .
دیه دستها

اگر هر دو دست کسی را از بند جدا کنند ، تمام دیه قتل ، ولی اگر یک دست را از بند جدا کند ، نصف دیه قتل باید برداخت شود و اگر دست شل مزدی را قطع کند $\frac{1}{3}$ دیه واجب است ، اگر دهانگشت کسی را ببرد تمام دیه و برای هر انگشت $\frac{1}{10}$ دیه باید برداخت نماید .

اگر کسر و بیشتر کسی را همان بشکنند که دیگر درست نشود ، دیه کامل واجب است (۶)
اگر دولستان زنی را ببرد (۷) تمام دیه و برای بریدن یک پستان نصف دیه کامل برداخت میشود .

دیه پاهای

اگر هر دو پایی کسی را تام منصل پا همراه التکش هارا ببرند و قطع کنند ، دیه کامل واجب است و برای یک پا ، نصف دیه و برای هر یک انگشت پا $\frac{1}{10}$ دیه باید برداخت شود .

دیمه مو و پوست

اگر کسی سبب نابودی موی سر انسانی گردد ، خواه مرد یا زن ، کوچک یا بزرگ و ... باید دیه کامل برداخت کند . و نیز اگر کاری کند که موی ریش کسی ریخته شود و دیگر نروید ، باید دیه کامل برداخت نماید ، «قَضَىٰ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ (ع) فِي الْحِلْيَةِ إِذَا حَلَقَتْ فَلَمْ تُنْبَتْ ، الْدِيَةُ كَامِلَةٌ فَإِذَا بَيْتَتْ ثُلُثُ الدِّيَةِ .»

اگر موی ابروی کسی را نابود سازند و طبق روایتی کمدر کافی از امیر مومنان نقل

۵- تحریر الوسیله ج ۲ ص ۵۷۴ ولی بدایه المجتهد ج ۲ ص ۳۱۵ دو سوم دیه را واجب دانسته است .

۶- عن ابی عبد الله (ع) قال في اليد بعثت الدية وفي اليدين جميعاً الدية وفي الرجلين كذلك وفي الذكر إذا قطعت العشنة وما فوقه، الديه وفي الأفف إذا قطع النارين الدية وفي العينين، الديه وفي أحد هما نصف الديه . فروع كافی ج ۷ کتاب دهات وقال ايضاً «... اصحاب الدين والرجلين، سواء في الديه »

۷- عن الباقر (ع) « من رجُل قطع يَدَ رَجُلٍ شَلَاعٍ فَالْعَلَمَ ثُلُثُ الْدِيَةِ »

شده است باید مصحف دیده بیک چشم یعنی ۲۵۰ مثقال شرعی طلا بدهد...
اگر تمام پوست بدن کسی را بکشند هر چند امکان زنده ماندنش کم است ، ولی باید
دبه کامل برداخت شود .

و نیز اگر کاری کند که موجب کنده شدن پوست بدن باسب ابتلاء به بیماری
برص و یا باعث سیاه شدن تمام بدن گردد ، باید دبه کامل بدهد . ولی برخی از علماء
در اینگونه موارد قائل به «ارش و حکومت» شده اند . (۸)

دبه شکستن هر عضو و باستخوانی طبق نظریه اکتفاقهای بینجم آن عضو است .
مثلا شکستن استخوان دست پاساچ با ... صد مثقال شرعی طلا خالص است ولی
اگر طوری شکسته شود که عضو معطل بماند و قابل علاج نباشد دو سوم دبه آن
برداخت می شود !

در باره دنده ها ، برخی از علماء بهارش و حکومت قائل شده اند ولی برای هر ضلع از
دنده های سینه بیست و پنج مثقال نیز مقرر داشته اند .

امام صادق (ع) در باره دبه سینی زدن فرمود ، که اگر جای سینی سیاه شود ،
شش مثقال و اگر کبود گردد ، سه مثقال و اگر فقط سرخ شود پنج مثقال و نیم طلا باید
دبه بدهد . «لَضَى أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ (ع) فِي الْلَّطْبَةِ بِسُوْدَ أَرْشَهَا فِي التَّوْجِهِ ، أَنَّ أَرْشَهَا سِتَّةَ
دَنَابِرٍ . فَإِنْ لَمْ تَسُوْدْ وَأَخْضَرَتْ فَإِنْ أَرْشَهَا لَلَّاتَدَنَابِرٍ فَإِنْ أَحْمَرَتْ وَلَمْ تَخْضُرْ ، فَبَأْنَ
أَرْشَهَا دِينَارٌ وَ نِصْفٌ .» (۹)

(۸) الشریع الجنائی ج ۲ ص ۲۶۶ - ۲۶۵ و بدایۃ المجتهد

(۹) فروع کافی ج ۷ کتاب دیبات

بسیاری از فعالیتهای اقتصادی فوق در
تمام مکتبهای اقتصادی شرق و غرب مجاز
است و هیچگونه تحریمی ندارد ، و آن
قسمی را که منوع می دانند در بسیاری از
موارد جدی نیست ولی در اسلام همه اینها
منوع و حرام می باشد .

در کتب فقهی ما هر یک از موارد دوازده
گانه فوق بعثهای جالب و مشروحی دارد ،
که در این بحث فشرده جای آن نیست .

بابه ال صفحه ۱۲
به تنزل می نماید ، و در حورقی که خودشان
الدام به اینکار نکشند حکومت اسلامی با
در نظر گرفتن مصالح همه انسان به تعیین
سرخ می کند .
در مرور غیر مواد خذائی اگر نیاز شدید
و میزی به جنس احتکار شده بوده باشد ادامه
احتکار سبب اختلال نظام جامعه اسلامی
گردد ، حکومت اسلامی می تواند همانند
مواد خذائی با آن عمل کند .

دکتر احمد مجتبی

سر انجام و سر زوش مستضعفان!

در نبرد مستکبر و مستضعف، که همان نبرد حق و باطل،
شرک و توحید، عدل و ظلم است، پیروزی‌ها مستضعفان است

این مطلب واضح است که اگر در پیر، و مشرکانه طبقاتی پدید نمی‌آمد و بشریت
انحصار طلبی، جاه طلبی، توسعه طلبی امروز نیز، مسانده بشریت ابتدائی، در
والزون طلبی نبود، هیچ وقت نظام ظالم‌الله علی‌الجعیل علی‌الجعیل علی‌الجعیل علی‌الجعیل
همان مرحله «امت واحده (۱)» اسر-

۱ - اشاره به گفتاری از قرآن: کان الناس امة واحدة (بقره ۲۱۳)
و نیز: و ما کان الناس الامة واحدة لاختلقو (یونس ۱۹)

مطابق دو آیه فوق، دورانی بر پسرگذشته که گفتار تضاد و اختلاف نبوده است.
این عدم تضاد و اختلاف بعلت این نبود که هنوز مودم به خدمات مقابل یکدیگر - بواسطه
عدم رشد قوه تفکر و سازندگی - نیاز نداشتند و بنابر این در میان آنها «استخدام»
نیبود و بهمین جهت «استثمار» هم نبود. تعمیل این بحث در کتاب جهان یعنی اسلامی
بهمن قلم.

انگیزهای استکبار

اگر حرس و آزمندی نبود ، اگر هر کس به حق خود قانع بود ، اگر هیچکس از حد مرز خویش تجاوز نمیکرد ، دنیای ما به گونه‌ای نبود که پکی از روزنامه‌ها درباره آن چنین بتویسد : « هر سال ۳۰ میلیون انسان از گرسنگی میمیرد تا آمریکائی مرغه بتواندهفت برابر انسانهای دیگر کالا و خدمت « مصرف نمایند ! » (۲)

آری اینهاست علل و عوامل اینکه ، عده‌ای زورمند از امکانات و قدرت خود سوء استفاده میکنند و از راه « زور » و « زر » و « تزویر » گروه انبوهی از مردم را بهدام « استضغاف » گرفتار و باظلمها و تعیین‌ها و حق کشیها روی تاریخ راسیاه میکنند .

تزویر و نیز نگ مستکبران در راه به زنجیر کشیدن آنها که از آگاهی و قدرت ، معروف‌مند ، تنها یک رشته نیست و یک راه ندارد بلکه رشته‌ها راهها دارد . او لین کوشش آنها از راه تحقیق است و چون معلوم است حمه مردم تحقیق پذیر نیستند ، باید فشار و تهدید و شکنجه و معاصرة انتصادی و زد و بندها و قتل

میبرد ، منتهی « امت واحده » ابتدائی ، بخطاطر عدم رشد ، نه استفاده داشت و نه استثمار . اما « امت واحده » کنونی بخطاطر رشد علمی و صنعتی ، استفاده دارد ، ولی استثمار دارد .

پکی از هدف‌های مهم همه قیام‌ها ، تبارزه‌ها ، حماسه‌ها ، شهادتها و بالاخره بعثت و دعوت پامیران ، غیر از این نیست که اختلاف طبقاتی ریشه کن شود و بشربت بتواند ضمن ترقی و پیشرفت در همه ابعاد تکنیک و صنعت و کشاورزی و استفاده کامل از حمه نیروهای انسانی ، در حد اصلی « وحدت » بسر بزد و گرفتار نظام « دیوان سالاری » و « استعمار » و « استثمار » و « استبداد » و « بیور و کراسی » و « الیگارشی » و « فاشیسم » و « آنارشیسم » و هرچه از آثار و لوازم شوم « استکبار » و « استضغاف » است ، نباشد . البته ، فرستادگان خدا و آورندگان « کتب آسمانی » رسیدن به چنین « وحدتی » را تنها از راه پنهان آوردن به « مکتب توحید » ممکن می‌دانند . لکن رهبان و سران دیگر نهضت‌ها و جنبشها اعتماد و اعتقادشان به مکتبهای دیگر است . تجربه و گذشت زمان ، اثبات میکنند که حق با آنهاست نه اینها ! *

پکی «شورا» را آنقدر «شورا!» میکند که میگوید: حتی برای خوردن با دست راست یا چپ هم باید مشورت کرد و همه چیزها و همه کارها از پائین به بالا، باید «شورائی» باشد!

دیگری آنقدر «شورا» را «بی نمک!» میکند که میگوید: داشتن «پارلمان» یعنی «پارلمانداریسم»، یعنی «رفورمیسم» یعنی وصله و پیشه کردن پلک نظام پرسیده و وارفته! در حالی که منظور از «شورا» این است که در کارها و برنامه‌های اجتماعی و قوانین جمهوری اسلامی از طریق مشاوره با نایابندگان برگزیده ملت، آن چنان پیش برویم که دیگر مجالی برای پیدایش و رشد استکباریهای اشودویکبار دیگر مردم مسلمان و معروف ایران بدانجیر استضهاف کشانده نشوند.

موقوفیت در این راه مشروط است به حسن نیت و خیر خواهی و آگاهی نماینده مسئولین امور و پیداواری انسانهای مستضعف! مسلم است که حرفاهاي ضد و نقیض، به خمیمه تهدیدها و ارعابها، در رویه مردم مستضعف اثر می‌گذارد و احياناً «آنها را به بیتفاوتی و بی‌اهتمامی سوق میدهد و اگر - هر چه زودتر - از تاثیر انقلاب، در تأمین کار و مسکن و تعدیل در آمدتها و ثروتها و رفع نیازها مطابق معیارهای اسلامی اثربخش شاهده نکنند، گرفتاری اس و نویمی دیشوند و همانوقت،

وکشناز و زندان و تعیید هم باشد. فرمول کار مستکبران، همین است!

طرز کار مستکبران

اگر نظری به طرز کار استکبار در مملکت خودمان، در دوران قبل از پیروزی انقلاب و بعد از پیروزی انقلاب یافکنیم بخوبی می‌بیرم که مستکبران چگونه از هر دو وسیله فوق استفاده کرده و میکنند. آنها از یکسومی کوشند و سومی کوشیدند. که افکار توده مردم را به مسیرهای سوق بدهند که به جای پرداختن به ریشه‌ها و علل اصلی بدینهایها بهامور تریعی و زاید بپردازند و از سوی دیگر از طریق اعمال زور و فشار و ارعاب، مبارزه را دریک حد بسیار پائین و معمولی متوقف سازند؛ اکنون شایعه هراکت‌ها بسیار است. در راه تشید احتلاف فرقه‌ای و گروهی و حزبی، حداکثر کوشش می‌شود. ذهن جوانان پاکدل و مساده دل، کاملاً در مسیر انحراف است.

جوانی که تا پیروزی انقلاب، سر و جان را ارزشی نمی‌داد، امروز به سهی‌های دیگری کشانده پاسوق داده شده است. از یکسو گرفتار نارسانی‌هایی هستیم. نارسانی‌هایی که با زایدۀ نظام طاغوتی است، یا مغلول کم‌کاریها و بیکاریها و کارشناسیها! از سوی دیگر تبلیغات ضد و نقیض و سماشیهای گوناگون!

اول ناجعه است ا

ضد القلب از «شیع مخفف فالانزیسم»
از «آخوندیسم» از «ناشیسم منجی»
از «کودتا» و ... سخن می‌گوید.

انقلاب، از نوسازی، تأمین آزادی
احزاب و مطبوعات، هاکسازی درستگاههای
دولتی احیاء کشاورزی، رفع بیکاری،
تأمین بهداشت و آموزش و هرورش برای
همگان و ... سخن می‌گوید.

اولی هر روزی مستکران است و دومی
غلبه و لنج مستضعفان است.

مددهای غیبی

وظیله همه ماست که ثابت کنیم راه
انقلاب راه زدودن همه «ایسم» های
مسوحش و انحراف طلبانه است. راهی
است که خلق مستضعف را بهمه ایده‌های
انسانی و الهی نزدیک می‌سازد.

حدود بیکمال بیش یکی از نشریات
نوشت: «دیگ حوادث در کشور ما سخت
می‌جوشد و هنوز بسی چیزها در این دیگ
خام و نابخته است و لذا هنوز حوادث
بسیاری در بیش است ولی حزب ما، با
وجود نگرانیهای جدی که از فعالیت ضد
القلاب، در جامدهای «چپ» و «راست»
دارد و با آنکه به خطرات گوناگون از سمت
راست و از چپ به پیدا یافش اعوجاجها، به بیش

آمدن دورانهای غیر متوقف منطقی، اهدأ کم
بهانمیدهند، در مجموع، با خوش بینی به آینده

القلاب می‌گرد (۱)

اکنون با گذشتن حدود بیکمال، خیلی
از چیزها در دیگ حوادث گشور ما پخته
شده و کم و بیش از فاز تخریب و انتقال
گذشته و به فاز «نویازی» رسیده‌ایم.
اکنون همه اعوجاجها، برای مردم شناخته
شده، نه به چپ امید همه به خداست، به مکتبی که
بلکه امید همه به خداست، به مکتبی که
زیر بنا و عامل ذهنی وايدئولوژیک قیام
آنها بوده است.

مردم مستضعف و مسلمان مملکت ما
هرچه توان و نیرو داشته اند در راه بیروزی
این انقلاب به کار الداخته و معتقدند که
بنایه ضرب المثل معروف: «از ماحركت،
از خدا برکت!» باید از عالم غیب و از
آسمان، مددی برسد تا خسون شهیدان
پایمال نشود و مسیر تازیخ در جهت منافع
مستکران نباشد و ولیا امامها و جنبش‌های آزادی
خواهانه، کاخ بیدادگران را در هم بکوید
و حقوق از دست رفته گرسنگان و زحمتکشان
تامین گردد و انتقام مظلومان از ظالمان
گرفته شود و دودآه ستمدیدگان، نصای
زندگی منحوس مستکران را تیره و تزار
گرداند.
ما - بر حسب مبانی قرآنی - بر همه

هرگاه خداوند کاری را به ضمیر «اول شخص جمع» استاد دهد و بگوید: ما چنین کردیم یا چنان می‌کنیم، معلوم می‌شود اینها و واسطه‌هایی میان خداوند و آن کار وجود دارد.

در اینگونه موارد، اگر چه خداوند فاعل حقیقی است، ولی واسطه‌هایی در میان است که معلوم می‌شود سنت خداوند بر این است که آن کار، از طریق همان واسطه‌ها پانجام برسد.^(۱)

البته ممکن است در همین گونه موارد هم ضمیر «اول شخص مفرد» به کار برود مانند:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةِ وَالْأَنْسَى لَا يَعْبُدُونَ (ذاريات ۵۵)

نیافریدم جن و انس را جز برای اینکه برستشم کنند.

در اینجا فعل «خلقت» را به صورت «امتکلم واحد» (یا اول شخص مفرد) به کار برد و حال آنکه در بیشتر جاهای دیگر بصورت «متکلم مع الغیر» استعمال کرده است. علت این است که از یکطرف فاعل حقیقی خود اوست و از طرف دیگر چون به دنبال آن مساله «برمنش» مطرح است «برمنش» مخصوص ذات بهمنتی است.

لین خواسته‌ها و معتقدات، صاحه‌میگذاریم و آینده انقلاب را همچون گذشته آن، روش و امیدوار کننده می‌نگریم. لکن برای اینکه این امیدها به یا من مبدل نشود و برای اینکه یکبار دیگر فاجعه تکرار نگردد، می‌خواهیم در این زمینه، یک شناخت قرآنی بدست بدھیم و نقطه‌های ضعف خود را با الهام از قرآن برطرف کنیم تا شایستگی آن مدد غیبی و آسمانی را داشته باشیم.

شرايط و اسباب پير و ذي مستضعفان

همانطوریکه در نوشتارهای پيش اشاره کرد ایم قرآن کریم می‌از اشاره به داستان استکبار و مستضعفان فرعون و پریشان حالی بنی اسرائیل، بزرگترین روزنه‌امید را بر روی مستضعفان گشوده، چنین می‌گوید:

وَقَرِيدَنَ نَمَنْ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعَفُوا
فِي الْأَرْضِ وَنَجَّلُهُمُ الْمُتَّمَّةُ وَنَجْعَلُهُم
الْوَارِثُينَ (قصص ۵)

اينجا دیگر نیازی به ترجمه این آيد نداریم. فقط توجه خواننده را باين نكته جلب می‌کنیم که هر چهار فعل: «ترید» و «نم» و «نجعل» که دوبار تکرار شده بصورت «متکلم مع الغیر» (یا اول شخص جمع) بكار رفته است.

۱- گاهی هم آوردن ضمیر اول شخص جمع صرفاً به منظور تعظیم و تکریم است. مثل: وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ ... (انفال ۲۱) که در اینجا ضمیر «عبدنا» برای تعظیم و تکریم است.

و شرایطی فراهم میکند که از طریق آنها مستفیضان زمین بدهائی و آزادی پیروزی برستند.

حال بینیم این زمینهای و اسباب و شرایط را چگونه فراهم میکند؟ بنظر ما و مطابق تبعی که در قرآن انجام داده ایم، این کار در هنچ مرحله انجام میباید: (لازم نیست این هنچ مرحله طولی باشد)

- ۱- فراهم کردن زمینه آگاهی مستفیضان.
- ۲- فراهم کردن زمینه پیروزی مستفیضان.
- ۳- بسیج کردن و هماهنگ کردن نیرو-های پراکنده.
- ۴- تشریع قوانین درجهت تأمین حقوق مستفیضان.
- ۵- تداوم بخشیدن به کلیه زمینهای خد استکبار.

او مت، از استعمال ضمیر «اول شخص جمع» خودداری کرده است. چنانکه در جای دیگر می گوید:

النَّى إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا إِنَّا فَاعْبُدُنَّى
وَإِنَّمَا الصلوة لِذِكْرِي (مله ۱۶)
تلربایتکه در این آیه، صحبت از تبایش و ذکر است، هنچ بار ضمیر اول شخص بصورت مفرد به کار برده، می گوید: «من» «منم» «خدا» جز «من» خدایی نیست «مرا» تبایش کن و نماز را برای باد «من» بهای دار.

بنابراین هنگامی که در آیه مورد بحث (سوره قصص آیه ۵) می گوید: «اراده ماین است که بر مستفیضان زمین منت گذاریم و آنها را امام گردانیم و آنها را وارث کنیم» مقصود این است که این کار، مستقیماً و بلاواسطه، از خداونسرانی زندبلاکه او زمینهای و اسباب

از: محمد علی - ضمیر

طلوع خود شید حق

عالی را به تعاشا، سر بازار کشید
مهر از نور رخش سایه بدیوار کشید
خط بطلان بهمه گفته و پندار کشید
اندر این راه بسی جوز زالمیار کشید.
آنکه با بر سر نه گنبد دوار کشید
چونکه اندر دل خود نقش رخ بار کشید
بردهای از عظمت، برهمه آثار کشید

شمی حق چلوه چو برمشرق انوار کشید
برده از رخ چو گرفت آن خور عالم افروز
کشته روشنگر هستی و در آن ظلمت دهر
شام تاریک دلان شد بندایش روشن
عقل کل، مرد خرد، راهبر هالیان
اوست معجب حق و مظہر اسماعلیان
کعبه از حرمت آن قائله مalar امس

پرونده قیمت و هدف، قبل از همه
پرونده ها مورد بررسی قرار
میگیرد

* * *

معروف است شخصی از بزرگان زعاد
مقید بود و «طبق دستور اسلام» نماز او
وقت و جماعت را در کنایه و همیشه در صوف
اول جماعت می‌ایستاد، تا روزی قدری
دیررسید و در صوف اول، جانی باقی نماند
بود، نگاهی به صوف دوم و سوم افکنده جانی
نیست و این احساس می‌گردد که دلش می‌خواهد
در صوف اول باشد و مثلث صوف چهارم را با
مقامی مناسب نمایاند!

پس از نماز اورا افسرده دیدند، ازوی
برسیدند که: چه پیش آمده است؟
پاسخ داد: باید تمام نمازهای سی ساله ام
را اعاده کنم زیرا متوجه شده ام که در این
مدت، نمازهایم بی ارزش و در قلب من خواسته
ای غیر از اجرای امر خدا بوده و با خود برستی
و خودخواهی آمیخته شده است!!

در مکتب اسلام سعی شده است تا انسانها
به گونه‌ای پرورش یابند و ترکیه شوند که
بوسیله نیروی تقوی و خود نگهداری و
اخلاقی در عمل، سراپا، پاکی و خلوص
باشند و ذاتاً عمل نیک و خدمتگزاری برای اشان
لذت بخش بوده قبل از زشتیها و بیلیدیها متفرق
گردند، که در این صورت نه تنها عمل نایست

عمل
برای خدا
با برای
خشن
یا ... ؟!

آتی اللہ بقلب سليم (۳)

«روزی که نہ مال و نہ فرزندان ، نفعی نہیں ساند. مگر کسی کہ باقلوب سليم ، خدا را ملاقات نماید» فرموده است قلب سليم مربو طبیه کسی است که خدار ادرحالی ملاقات می کند که قلبش جایگاه آنہی وغیر خدار دلش راه نداشته باشد» (۴)

علی (ع) فرمودند: سعادتمند کسی است که عبادتها ، نیایشها و اعمال خوبیش را خالص و بالک تهاب برای خدا انجام دهد و آنچه را که می بیند قلب او را زخدا باز ندارد و آنچه را که می شنود وی را از پاد خدا حائل نسازد و از آنچه که در اختیار دیگران می بیند اند و همگین نگردد. (۵)

و بالاخره برای اینکه تمام اعمال انسان عمل صالح باشد و از منبع بالک و خالص سر چشمه بگیرد ، به تزکیه درون و خلوص نیت برداخته و اخلاص در عمل را ، شرط صالح بودن و بدیرفتن الله دانسته است و اعمالی را که برای خیر خدا انجام گیرد عمل صالح نمیداند ، وهمچنان که در بعض قبل نیز پاد آور شدیم : عمل ریائی را نه قنها عمل صالح نمیداند و آن را نمی بذیرد بلکه آن را موجب شرک میداند.

امام صادق (ع) فرمودند ... ای بالک و الی ریاء فی الله من عمل لفیقُ الله وَ كُلُّهُ الله
إِلَى مَنْ عَمِلَ لَهُ (۶) ...

از ریا دوری گزینید که اگر انسان عملی

را انجام نمیدهد ، بلکه خود را چنین می باشد که: گویا تو ای انسانی انجام کار بدراندارند ، و به انجام کارهای نیک ، رفاه و آسایش مردم و خدمتگزاری ، عشق می ورزند .

و همچنین اسلام بادادن بجهت آنکه به تئکر و اندیشه انسان ولزوم اخلاص نیت ضمیر و باطن وی را از خیر خداهای کرده حتی نکرو اندیشه آسودگی و بدی را هم از ذهنش میزداید بهمین جهت رسول اکرم (ص) فرموده اند: **نَيْةُ الْمُؤْمِنِ حَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ** (۱) «نیت مُؤْمِن از عملش؛ هتر است» چون این نیت است که بر مبنای انگیزد و انسان را به عمل وابیدارد و لره وده است: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّتَّيَاتِ وَلَكِلُّ أَمْرٍ مَا تُوَلِّ فَلَا يُبَدِّلُ عَبْدَنَبِيَّ وَمَنْ خَالِصَ الْأَنْتِيَةَ فِي كُلِّ حَرَكَةٍ وَسَلْوَنْ (۲)**

«ای شک ، عملها ، به نیتها بستکی دارد و به هر کس ، آنچه را که در درون خوبیش نیت کرده است ، میرسد ، پس لازم است بهر انسانی که نیت خوبیش را در تمام حرکتها و سکونها ، خالص و بالک گرداند تاعمل او نیز خالص و بالک و ارزشمند گردد». امام صادق (ع) در پیرامون این آیه: **يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنْوَى إِلَّا مَنْ**

(۱) سینه «نوی»

(۲) مدرک قبل

(۳) سوره شوری ۸۹

(۴) کافی باب اخلاص حدیث ۵

(۵) قال على (ع)! طوبي لمن اخلص الله العبادة والدعاء ولم يشغل قلبه بما ترى عيناه ولم ينس ذكر الله بما سمع اذناه ولم يحزن صدوره بما

اعطى غیره کافی باب الاخلاق روایت ۳

(۶) کافی باب الریاء روایت ۱

را برای خیر خدا انجام دهد ، خدای متعال
وی را به او و امیگذارد «نظر عنایت خوبش
راز وی بر میدارد» .

و باز فرمود : **إِجْعَلُوا أَمْرَكُمْ هَذَا**
يَلِهٗ وَلَا تَجْعَلُوهُ لِلنَّاسِ (۱) - کارها و
امور خود را تنها برای الله قرار دهید ! نه
برای «ناس» مردم ، و باز فرمود : **كُلُّ يَوْمٍ يَأْتِي**
شَكَّ إِنَّهُ مَنْ عَمِلَ لِلنَّاسِ كَانَ ثُوابَهُ عَلَى
النَّاسِ وَمَنْ عَمِلَ بِنِيمَهٖ كَانَ ثُوابَهُ عَلَى
اللَّهِ (۲) در حقیقت هر عملی که برای «ناس»
مردم انجام گیرد باداش آن نیز بر مردم است
و هر عملی که برای الله انجام گیرد باداش آن
هم با خدا است .

* * *

درینش توحیدی اسلام ، انسان باید به
پرصلهای از کمال بر سرده که تمام حرکات و
سکناتش برای خدا باشد و در هیچ عملی بر
خدا شریک نیاورد و برای اینکه اتفاق دیدنش
نامحدود بوده و بر تو خدمتش همه جهان را
فرا گیرد و لطف و رحمت و عنایتش جهانی
باشد ، دستور میدهد ، که مسامان دید و بینش
خود را به خدای لایتاهی بیرون ند و خدا-
گونه بیان نماید و برای وصول به کمال
مطلق و «تقریب الى الله» ، در همه کارها
و اعمال ، قصد قربت و خلوص نیت داشته
باشد .

رسول اکرم (ص) در خطابهای که قبل از
ماه رمضان برای مسلمانان ابراد می فرماید

(۱) مدرک قبل ۲

(۲) مدرک قبل ۳

امر می کند که : **وَأَسْأَلُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ بِنِيَّاتِ**
صَادِقَةٍ . از درگاه خدای بروز : گارتان ،
مسئلت کنید تا بتوانید نیتهاي صادق و بهاكی
داشته باشيد .

و امام علی (ع) یکی از لسله های روزه
را این میداند که این عبادت ، تمرين عمل
غالص است و خلوص نیت یکی از آثار این
عمل میباشد که : **وَالْقِسْيَامُ إِنْعَلَاءُ لَا**
خَلَاصُ الْخَلْقِ ، و در هر صورت آیات و
روايات اسلامی کامل‌آین بینش را به مامید هند
که : عمل باید «بیو» ، «لیو جوانه» ، «لی سبیل
الله» و «لی رضا ات الله» باشد که در این صورت ،
انسان برای خود نمائی ، خود خواهی ،
ریاست طلبی ، منت گزاری سودجویی .
عملی را انجام نمیدهد و تفکر و اندیشه اش
والاتراز این مقاصد است و در عین حال ،
لحظه‌ای هم آرام نمی نشیند و شانه از زیر
بار مسؤولیتها تهی نمیکند و عاشقانه بدون
خشتنگی و بسی میلی میگوشد و مجاهده
نمیباشد .

رسول اکرم (ص) در مردم توکل فرمودند
الْعِلْمُ يَأْتِي الْمَحْلُوقَ لَا يَضُرُّ وَ لَا يَنْفَعُ
وَ لَا يَعْطِي وَ لَا يَمْنَعُ وَ اسْتِعْمَالُ النَّاسِ
وَنَّ الْخَلْقِ فَإِذَا كَانَ الْفَيْدُ كَذَلِكَ ، لَمْ
يَعْمَلْ لَا حَدِّ سَوْيَ اللَّهِ وَ لَمْ يَطْمَعْ فِي
أَحَدٍ سَوْيَ اللَّهِ وَ لَمْ يَخْتُ سَوْيَ اللَّهِ
لَهُ يَرْجُ سَوْيَ اللَّهِ (۱)

«باید انسان بدانم که : مخلوق نمیتواند
نفع و ضرری داشته باشد و نمیتواند چیزی
رالاعظام نماید و بایران انسان را از چیزی باز
دارد و باید از خلق مایوس گردد ، هرگاه

شده و ناس و خلق محروم همیشه در استثمار
مانده اند.

مانند اصطلاحات، «بشر دوستانه»! رئیس جمهور آمریکا که در هین خیانت کاری
و بامال نمودن حقوق بشر، میگوید: کار
مادر ایران، یک عمل بشر دوستانه بود!
وبالاخره اگر عمل محدود به جنبه خلق
و «ناس» شد، مشمول همان فرموده قرآن
میشود: **إِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ**
(۲) «که در حقیقت، بسیاری از مردم
فاستند».

واگر عمل «**فِي سَبِيلِ اللهِ**» شدقعما
«فِي سَبِيلِ النَّاسِ» نیز خواهد (ودولی به
شرطی که فقط فی سبیل الله باشد، نه فی سبیل
الله و سبیل الخلق یا سبیل الناس،
کدر این صورت همان شرک است و هرگز
در متون اسلامی چنین تعبیرهای وجود
ندارد و بایش توحیدی سازگار نیست امام
صادق «ع» فرمود: **لَا تَجْعَلُوهُ لِلنَّاسِ**
برای «ناس» قرار ندهید، و بیامبر «ص»
فرمود: **وَأَسْتَعْمَلُ الْيَاسِ مِنَ الْعَلْقِ**
باشد از خلق مابوس شد، فقط و فقط، «الله»
در نظر باشد، که آنگاه همه بجز هست.
در کتب احادیث، بایی هست که نفسهای
بزرگ اسلامی و محدثین، در این
زمینه تحقیق کرده اند که اگر وظایف دینی
را برای تحصیل ثواب یا نجات از کفر و
عقاب انجام دهیم صحیح است یا باطل؟!
که عده ای از علماء، معتقد بر بطلان عمل

انسان به این درجه از کمال رسید، آنگاه
هیچ عملی را انجام نمیدهد مگر برای خدا
و به هیچ کس جز خدا اطمینی ندارد، واژه همچنین
جز ازو نمی ترسد و امیدی به جز خدا
ندارد... »

* * *

آری کسی که به این مرحله از کمال نائل
گشت، تمام حرکات و اعمالش فقط برای
خدمامیشود و او است که با این نیت و بیش،
میتواند خادم خلق باشد و با بیش الهی
به مخلوق پنگرد و همیشه در حال فیض و
لطف باشد و افرادی که با این شرایط و بیش
نباشند نمی توانند، در واقع برای «خلق»
کاری یکنند، شعارهای: کار، مسکن، نان،
بهداشت، خدا و... برای مردم، از طرف
کسانی که بیش الهی ندارند، الفاظی بیش
نیست و کسانی که به عنوان تفکر اسلامی
از «فاس» و «خلق» دمی زنند و تظاهر به
آن می کنند که مدافعان خلقها و مردم
هستند. غالباً یا ساده اندیشانی بی خبر از مبانی
ایسلامی هستند و با افرادی متناظر، فربیکار
در ریاکار می باشند، زیرا چنانچه عمل برای
«ناس»، خلق: «**فِي سَبِيلِ النَّاسِ**» انجام
گرفت معمولاً استثمار گران و استثمار چیان
از این «ناس» استفاده خواهند کرد و ابرقدرتها
مشمول آن خواهند شد همچنانکه تا کتیون
هر چه دم از حقوق مردم و خلقها زده اند،
نهایت حقوق ابرقدرتها و استثمار گران حفظ

(۱) سلیمان البخار «عمل»

(۲) سوره مائده ۴۹

حسین حقانی زنجانی

استکبار و تقوی!

چرا نفی استکبار نخستین مرحله تقوا است؟

ما این سرای آخرت (بهشت ابدی) را برای آنانکه در زمین اراده علو و فساد و سرکشی ندارند مخصوص. ممکن‌دانیم و حسن عاقبت خاص برهیزکاران است « چنانکه خوانندگان ملاحظه‌می‌کنند خداوند کسانی را جزو متین‌می‌داند که اراده علو (آری اراده علو) در روی زمین نکنند و اراده فساد در روی زمین ننمایند نه اینکه تنها از باب اتفاق، علوی و نسادی نداشته باشند و منظور اسلام این نیست که علو و فساد را بدون اراده انجام ندهند بلکه اسلام می‌خواهد فساد و علو را از روی اراده انجام ندهند و بدون اینکه زمینه

دازه «استکبار» و «تقوا» دو حالت متفاوت روحی هستند که هر گز بایکدیگر سازگار نیستند و بین آنانان تباین وجود دارد یعنی هیچ فرد پارسائی، نمیتواند مستکبر باشد و هر گز هیچ مستکبری نمیتواند تقوای بمعنای واقعی کلمه داشته باشد و قرآن در این مورد ظرافت خاصی به کار برده این حقیقت را بایانی جالب و لطیف ذکر کرده است و در معرفی برهیزکاران چنین می‌گوید: «تلک الدار الآخرة نجعلها للذين لا يرثون علوأقی الارض و لافساداً والعاقبة..للملئقین» (۱)

(۱) سوره تمسیح آیه ۸۳

و بجرأت می توان ادعا کرد که برنامه های روش و اصول و شیوه هایی که اسلام برای پیشبرد اهداف عالی انسانیت و اداره آن در زمینه های مختلف سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و اصلاح جامعه و قطع ریشه های فساد پیشنهاد کرده است در هیچ کدام از مذاهب وادیان و گروه های اصلاح امور دنیا و اداره آن، به جسم نمی خورد.

جالب توجه اینکه که از راز عدم اراده علو و عدم استکبار) در برخی از روایات بعنوان (اولین درجه تقو) تعبیر آورده شده است و آنها مذکور بخوبی تفسیر شده است.

امام صادق (ع) در ضمن یک حديث طولانی چنین می فرماید: «ولا يطلب الدنيا ككثراً و تفاخرأ ولا يطلب عنده الناس عزاً و علواً ولا يدع ايمانه باطلأ فهذا أول درجة التقى قال الله تعالى: «تلک الدار الآخرة فجعلها للذين لا يربون علوأ في الأرض ولا فساداً والعافية للمتقيين» (۱)

هدف اصلی از زندگی دنیا را تکاثر و تفاخر زدن و عزت از مردم طلب نکن و استکبار نداشته باش و زندگی (و روزها و شبههای این دنیا) را بیهوده و عبث مگذران و این، اولین درجه تقو است (بطوریکه هر انسان متقد پاید آنرا داشته باشد) چنانکه خداوند (در قرآن مجید) می فرماید ماسراتی آخرت را برای آنرا در زمین اراده علو و اسدوس رکشی ندارند

عملی آن در جامعه فراهم باشد و بعیارت دیگر اسلام بالا بیان حکیمانه می خواهد ریشه علو و استکبار و لسان را از مفزوا و اعماق جانها بیرون آورده و تصرف در روح و نفس آدمیان نماید و از منشاء اصلاح کرده، زمینه رشد جرثومه فساد و استکبار علو را کاملا از بین بپرسد که زیربنای اصلاح اکثر امور جوامع می باشد! از اینجا ماهیت تمام داعیان دروغین حقوق بشر و طرفداران تسلیمات اخلاقی! و خیر آنان از کسانی که داعی اصلاح جوامع بشری را دارند (البته اکثر حسن نیت داشته باشند) که ندارند طرفدار واقعی اصلاح باشند که نیستند (بخوبی روش می شود زیرا طرفداران تسلیمات اخلاقی تمام زمینه های فساد و علو را در جوامع آزاد می گذارند و با آنها مبارزه اساسی و بی گیر نمی کنند (بلکه نمیخواهند بکنند!) و تنها به لفاظی می برد از ندو شعار می دهند و از جهانیان می خواهند بسوی اخلاق نیکو روی آورند و فساد نکنند! و مثل داعیان دروغین اصلاح بشر درست مثل آن روز خرس که دم آن از آن طرف پهدا است می باشد و از اینرونه تنها هیچ مشکلی را حل نمی کنند بلکه برجام مشکلات و دردها و گرفتاریهای جامعه ها می افزایند زیرا بی راهه می روند و دنیا را به بی راهه می کشانند.

(۱) معالم العبر ص ۵۶

عالیم ماده است که همان محدودیت و عالم
تزاحم می باشد خارج شده در عالم معنویت
بر از نشاط ولذت دور از هرگونه تزاحم
گام بردارد .

* * *

تفوا و فراق

متقین کسانی هستند که در این دنیا
کارهای انجام می دهند که درسای دیگر
مورد نیاز آنان می باشد و از اعمالی دوری
کنند که مانع ترقی و تکامل روحی آنان
بوده موجب بدبهختی در این دنیا و عذاب
در دنیای دیگر شان می شود بخلاف کفار
و بشرکین و منافقین که آنان دقیقاً اعمالی
انجام میدهند که ظاهراً پنهان زندگی آنی
وزود گذر آنان است ولکن نه تنها تاثیبی
با بهبود وضع آنان در سرای دیگر ندارد
بلکه موجب خذلان و بدبهختی و سقوط
است .

مثل متقی و غیر متقی در این عالم درست
مثل جنبش در رحم مادر می باشد که اعمال
بدنی و رشد جسمی و روحی او بیشتر برای
زندگی در دنیا بعد جنبشی موردنیاز است
یعنی برهیز کاران با تحمل مشقات زیاد و
کف نفس و خودداری از معاصری در حقیقت
زمینه سعادت اخروی خود را فراهم می -
سازند چنانکه کفار و منافقین و مشرکین
درست در خلاف مسیر تکامل خویش حرکت
می کنند و راه سعادت و نیاز روحی خود را
در سرای آخرت بدست خود اختیار آبروی

محصول می گردانند و حسن عابت
محصول برهیز کاران است ». آری تفوا در جاتی دارد که باید در
مسیر تکامل آن درجات را پیمود تا به قرب
برور دگار رسید و عدم تکافر و تفاخر و عدم
استکبار تنها اول درجه تفوا به شماره رود
واز عبارت (اول درجه التقوی) این نکته
جالب استفاده می شود که تفوا در جاتی
دارد که بر یکدیگر مترقب هستند بدین
ترتیب که او لا اینطور نیست که باسانی
بتوان متقد شد و بانتظاهر به تفوا و با
بکار بستن چند عمل نیکو نمیتوان عنوان
قدس تفوا را بر خوبیشتن پیرامیه بست
چنانکه با حلوا حلوا گلتن دهان شیرین
نمیگردد .

و ثانیاً تفوا مراحلی دارد و در جاتی که
باید آنها را بادقت و موصله و پشت کارو
محارست ... پیمود و این مراحل نیز در
طول هم قرار دارند و مترقب بر یکدیگر
هستند بطوریکه درجه اول را بخوبی با
شرایط خود نهیمه ایم هرگز بدرجۀ دوم و
سوم و ... نمی رسیم و درست مانند بهمهای
نردهان که با گذشتن از يك پله به پله
دیگری می رسیم تا به مقصدهایی ولاخیر و از
اینچادرمی باییم که باید پوسته قشری خود
را که همانا ظاهر و تفاخر و استکبار و
حالت روحی خودخواهی و خودبهنی و ...
است بشکنیم تا مرغ روح بتواند در فضای
آزاد بیکران معنویت پیرواز در آید و از

خود می بندند .

شناسیم بلکه صفات و نشانه‌های دیگری دارند که بدینوسیله می‌توان آنان از خیر، تشخیص داد و گول‌شیادان را تخرد «امام پاقد (ع) بنقل از علی (ع) صفات متفقین را چنین می‌شمارد :

علی (ع) همواره می‌فرمود: اهل تقوا نشانه‌هایی دارند که با آنها شناخته می‌شوند: راست گوئی و اداء امانت و وفا بههد و کمی ناتوانی کمی بخل و رسیدگی بخوا پیشاندن خود (صله‌رحم) و مهر؛ سانسی بزیردمتان و ضعفیان و درست در اختیار زنان نبودن و نیکوکاری و خوش نیک و زیادی بودباری و پیروی از علمی که انسانها را به خدازدیک گرداند - بهشت جای چنین کسانی است و چه جای خوبی است «(۱)».

از این جهت است که دیدگاه متفق و اندیشه و نظر وی همه مراحل زندگی در این دنیا و آن دنیا نسبت به حقایق و افراد و دوستان خود نه تنها فرقی نمی‌کند بلکه رو به تکامل می‌رود و بین روشتر و صحیح تر پیدا می‌کند .

واما غیر متفقین در دنیا اگر نسبت بهم دوست باشند ولکن دوستی آنان بر محور منافع مادی زود گذر بوده، پایدار نمی‌باشد قرآن کریم این واقعیت را پنجو بسازی نقل می‌کند: «... الا خلاء يقُولُ مُشَدَّد بعضهم بعض عدو الا المُتَقِيْن» «... آنروز دوستان پایکدیگر دشمند بجز متفقان (که اهل تقوا، دوستیشان با هم در دنیا و آخرت پایدار است) .

ما بر هیز کاران را تنها با این نشانه نمی-

(۱) «... كان أمير المؤمنين (ع) يقول إن أهل التقوى علامات يعرفون بها صدق الحديث واداء الامانة وولاء بالمعهد وقلة المجز والبغل وصلة الاراحم ورحمة الضعفاء وقلة المؤانة للنساء وبذل المعرف وحسن الخلق وسعة العلم واتباع العلم فيما يقرب الى الله طوبي بهم وحسن مآب...» (بحار ج ۷۰-۲۸۲)

وافزایش تولید نیز، بهنوبه خود سبب الزایش تقاضا می‌گردد .

ولی باید توجه کرد آن تقاضائی که مایه بالارقتن تولید شده، غیر از آن تقاضائی است که معلول الوایش تولید می‌باشد هر چند هر دو تحت عنوان «الزایش تقاضا» قرار می‌گیرند .

پلهه الـ صفحه ۱۹

نیست بلکه تغییر شکل یک پدیده مطرح می‌باشد .

در مثال اجتماعی که می‌زند عین این اشتباه حاکم است می‌گوید: «الزایش تقاضاً بعضی كالاً موجب افزایش تولید آن كالاً موجب